

mad nii salgid ja valjud, et esite ta väist füll teist viisi ei tee. Ma annan sulle nõu: tule mõnoks pääwask minu juure, seni kaua fui su iša veel nature jobiub. Minu wanemad saavad siin rõõmuga vasta võtma ja sind fui oma tütar hoidma. Nagu saab pikk mõõda nõn andma ja ebat ka sind oma isaga jälle ära lepitama. Mis ja armad jest?"

Anu viivitas nature. See mõte tödeste isamajast välja miinna oli tal väga raske ja sib. Ta töösi õpiselt üles ja lätsi taha sambri. Jia oli louna ääre istunud, läed filmade ees.

"Armas iša", palus Anu kaja iša poole tötestes väga südameliku häialega, "ära lüffa mind mitte enesest ära ja suula mu valvet, mis mina su ette ponin! Ära oja mind mitte selle pärast majast välja! Ma palun sind lõigest südamest ja hingest."

"Kas jätab oma jõnni järele ja laised Mardi Mart olla?" küsitsi sisa lõuna häialega ja pool pilgates.

"Armas iša", vabtos Anu veel enam paludes, "ma ei või mitte seda teha, mis vabtm mu süda förgub — —"

"Nob, siis mine, lubu ja tabad ja tee, mis su meelest hää on", hündis iša jälle ueste vihade sattides.

Anu nägi ära, et sinu midagi ei vñinud parata. "Nob, siis Zumalaga!" hündis ta uuestie nutma hukates išale, tagasi sambrist välja miinnes, aga see ei nähtud seda tähele vanerat.

"Jah, Mart, ma tulen sinuga ühes, fest übte lohta pean ma ometi minema ja luugil öömaja leidma", ütles Anu ette sambri ostudes Mardile.

Weerand tundi pärast oli Anu oma asjakesed kõrku panund ja sõitis Mardi sõitis libedaid filmapiisaraid valades fordust ära Mardi omaduse, Salgu talu, poole. Martubveli-pa-nejatest mõõda sõites hoidis Anu oma nutust nägu varjul. Aga Liliust üdrus küsitsi eemalt: "Nob, lubu nüüd, Anu?"

"Sõidan mõnoks pääwaks Mardi ja tema wanemate uut lohta waatama", kostis Anu ennast rõõmsaks sundides, et jalane ja türdruskud millestgi aru ei saaks. "Zumalaga!"

"Zumalaga", üleslevad töötajad ja wanger sõitis edasit.

Mart oli Anuga laps eõlmes sagedaoste ühes olnud, selle päärist ei olnud see sõltmine nende meelest just mitte imme aga

sõõrgi oli see neile aru saamata, mis Anu just nüüd fewadisel ajal kodust mitmekes pääwask ära läts ja väälegi nii õpitset ja ilma et seda eüne oleks ütelnud. Muidu aga oli föik see asj üksi peremehe, Anu ja Mardi vahel sundinud, ja teegi teine ei olnud fest sõnalestgi sunlnud.

Peremeed ise oli nää lana ääres läte sisse satnud ja istus nüüd hulga aega säätl, ega läinud tubugi välja, ja ei panud täheligi fui Anu juba ära oli läinud.

(Jutu lõpetus tuleb tuleval aastal).

Kalendri lugejatele.

Ärge pange pahals, armiad Kasulise Kalendri föbrad, et jutuga see ford pooleli jain. Aga mis parata, fui ruum ei luba, ebat füll isegi bää meelega ära ütelsin, luda Mardi ja Anu fäst edaspidi fäis. Peate siis sellega tuni tulera oastoni lannatama. Juba mitu aastat järgi mõõda aetun sin täbtraamatust Teie eite, ja selle pärast loodan, et lugejatel minu vastu nii palju lannatust on, et vñirad ford järgi oodata, ebat füll iga aasta olen ühe täielise jutu ära lõnele-nud. Muidu jaadan ja soowin lõigile Eesti wendadelle tubat terwist. — Vaheajal olen jälle väga laugel maal teed läimas olnud ja annan sin läigile reislugude armastajatele teada, et ma oma teekonna üles sirjutan ja trüktida lasen. Võib olla, et mõnel lust on lugeda ja lundla saada, luda inimesed la vñerastes maades elowad ja mis sääl muidu veel näha ja lundla on. Mis inimene on ise näinud, see on issa palju lõbusam jutustada ja fa lugeda, fui see, mis muidu sirjadest ümber pandalik. Minu tee viis mind reissides Poola, Saksa, Austria, Italia, Tiroli, Baieri, Saksi, Ungaria ja mitimest muuist välismäest maast läbi, ja olen nendes maades mõndagi näinud, mis la teistele, sel enestel vñimalik ei ole seda föik näha saada, trauduse ja lugemise väärkt on. Well ford föik-delle terwist! Teie wana tuttam

R. M. S.